

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Jeg »beskylder« naturligtvis ikke Kristeligt Folkeparti for at blande religion og politik sammen. Det er en konstatering, ikke nogen beskyldning, for alene det, at Kristeligt Folkeparti er til stede i denne sal, og at de kalder sig Kristeligt Folkeparti, er vel udtryk for, at politik og religion er blandet sammen.

Det er nok rigtigt, at vi sætter os ind i de ting, vi taler om, og derfor kan vi måske også somme tider finde nogle citater i en bog, der åbenbart står Kristeligt Folkeparti nærmere end lige netop mig – jeg er ikke medlem af foreningen – og når vi bruger citater, er det måske for at sige, at der er et misforhold mellem det, der står i den bog, som man har så travlt med at tage til indtægt, og så den praktiske politik, der kommer til udtryk her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Nu taler hr. Jørgen Tved jo så højt, at han ofte er i gang med at overdøve sig selv, og så har han måske også overdøvet sammenhængen i sin egen tale, da han kom ind på, hvad jeg havde sagt.

Der var et eller andet usammenhængende med, at jeg skulle have noget imod, at folk fik noget at spise. Det er jo det rene vrøvl. Det, vi går ind for, er naturligtvis både nødhjælp og katastrofiehjælp, men det må være gået op for hr. Jørgen Tved, som det er gået op for de fleste, der har med ulandshjælp at gøre, at det ikke drejer sig om gennem hjælpeforsyningerne at ødelægge det lokale landbrug og den lokale struktur. Det, det drejer sig om, er at gøre disse lande selvforsynende, og da sagde jeg udtrykkeligt i min tale, at det kunne ske gennem strukturhjelpe, strukturtilpasning, gennem en ny landbrugspolitik – det har givet meget gode resultater i Tanzania, Kenya og Taiwan – og ved, at man hjælper dem med at udvikle ny såsæd, som kan tilpasses situationen. Det har givet meget gode resultater i Mexico, Indien og på Elfenbenskysten. Det er det, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Nu er jeg måske ikke helt så bange for manglende sammenhæng i det, jeg har sagt, som i

det, den konservative ordfører giver udtryk for. Men jeg vil godt spørge: Når man står på denne talerstol og beskriver, hvordan folk bogstaveligt talt dør af sult, er det så det rigtige i denne sammenhæng at sige: Vi har hjulpet ulandene, for vi har nedsat vores landbrugsproduktion, vi har nedsat vores fiskeri ved at rette os efter kvoter osv.? Det kunne jo godt være, at der var nogle steder på denne jord, hvor man i første omgang havde behov for at få noget at spise. Det kunne være, at vi øvede en medmenneskelig handling ved at lade noget af den produktion, som vi betaler så meget for at få oplagret, fragte ned til nogle af de lande, hvor det er sulten, det drejer sig om, hvor det er et spørgsmål om at redde det nøgde liv.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Det gør vi også, men som hr. Jørgen Tved måske har læst i Brundtland-kommissionens rapport, drejer det sig om ikke at udpine jorden og lave overskudsproduktion, det skaber nemlig et vanskeligt økonomisk område for Den Tredje Verden, når den skal af med *sin* overskudsproduktion. Derfor er det meget rimeligt, at EF ikke arbejder på yderligere overskudsproduktion, men får ændret landbrugsstrukturen. Nødhjælp og katastrofiehjælp bruger vi faktisk også vore lagre til.

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Man fristes næsten til at sige, at universiteter kan da ødelægge de bedste mennesker.

Men jeg vil godt spørge én gang til: Er det udpining af dansk landbrugsareal, når man slår slagtekøer for panden, fordi de producerer for meget, samtidig med at vi kan høre, at de, der har disse slagtekøer, både har jord, foder osv. til at kunne producere fødevarer? Er der her tale om et udpint landbrug? Er det dét, der er problemet i Danmark? Er det derfor, man ned sætter vores landbrugsproduktion? Er det derfor, man opkøber jord, betaler fiskerne for at hugge deres kuttere op osv.? Magen til vrøvl skal man vist lede længe efter.

Rosing (S):

Vi taler i dag om »Vores fælles fremtid«, som Brundtland-rapporten er blevet navngivet,